

Minister Infrastruktury

Znak pisma: DTD-10.054.2.2026

Warszawa, 12 czerwca 2026

Szanowny Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 17011 Pośtąnki na Sejm RP Pani Agnieszki Buczyńskiej z dnia 13 maja br, uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

Na wstępie pragnę poinformować Pana Marszałka, że zasady ruchu na drogach publicznych, w strefach zamieszkania oraz w strefach ruchu określają przepisy ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.).

Należy jednocześnie podkreślić, że przepisy *ustawy – Prawo o ruchu drogowym* regulują kwestie związane z zatrzymaniem i postojem pojazdów wyłącznie w zakresie korzystania z dróg publicznych, stref zamieszkania oraz stref ruchu, określając warunki, miejsca oraz przypadki, w których zatrzymanie lub postój pojazdu są dozwolone bądź zabronione. Regulacja ta nie normuje natomiast w sposób kompleksowy zasad korzystania z nieruchomości ani dopuszczalnych form pobytu osób w pojazdach poza zakresem wskazanym w tej regulacji.

Zgodnie z art. 46 ust. 1 *ustawy – Prawo o ruchu drogowym* zatrzymanie i postój pojazdu są dozwolone wyłącznie w miejscu i w warunkach, w których pojazd jest z dostatecznej odległości widoczny dla innych kierujących oraz nie powoduje zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub jego utrudnienia. Dalsze przepisy ustawy określają również szczegółowe miejsca i sytuacje, w których zatrzymanie lub postój pojazdu są niedopuszczalne albo podlegają określonym ograniczeniom.

Kierujący pojazdem, zatrzymując pojazd na jezdni, jest obowiązany ustawić go jak najbliżej jej krawędzi oraz równoległe do niej, natomiast w czasie postoju na drodze poza obszarem zabudowanym pojazd powinien znajdować się, jeżeli to tylko możliwe, poza jezdnią. Kierujący pojazdem jest obowiązany stosować sposób zatrzymania lub postoju wskazany znakami drogowymi oraz zabezpieczyć pojazd w czasie postoju przed możliwością jego uruchomienia przez osobę niepowołaną oraz zachować inne środki ostrożności niezbędne do uniknięcia wypadku.

Natomiast, zgodnie z art. 47 ust. 1 *ustawy – Prawo o ruchu drogowym*, dopuszcza się zatrzymanie lub postój na drodze dla pieszych kołami jednego boku lub przedniej osi pojazdu samochodowego o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 2,5 t, pod warunkiem że:

- 1) na danym odcinku jezdni nie obowiązuje zakaz zatrzymania lub postoju,
- 2) szerokość chodnika jest nie mniejsza niż 1,5 m i nie utrudni ruchu pieszych,
- 3) pojazd umieszczony przednią osią na drodze dla pieszych nie tamuje ruchu pojazdów na jezdni.

Jednocześnie należy wskazać, że decyzję o zastosowaniu w organizacji ruchu odpowiednich rozwiązań (w tym wyznaczania miejsc parkingowych) podejmuje właściwy organ zarządzający ruchem, który w myśl przepisów *rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem* (Dz. U. z 2017 r. poz. 784), rozpatruje projekty organizacji ruchu oraz wnioski dotyczące zmian organizacji ruchu.

Należy również wskazać, że wzory i znaczenie znaków i sygnałów drogowych zostały określone w *rozporządzeniu Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych* (Dz. U. z 2019 r. poz. 2310, z późn. zm.). Natomiast warunki techniczne i zasady umieszczania na drogach znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego, zostały sprecyzowane w przepisach *rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach* (Dz. U. 2019 poz. 2311, z późn. zm.).

Zgodnie z § 52 *rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych* znak D-18 „parking” oznacza miejsce przeznaczone na postój pojazdów (zespołów pojazdów), z wyjątkiem przyczep kempingowych. Umieszczona pod znakiem tabliczka T-23e oznacza, że na parkingu jest dopuszczony także postój przyczep kempingowych.

Umieszczony na znaku D-18 symbol pojazdu oznacza, że parking jest przeznaczony na postój pojazdu, którego symbol znajduje się na znaku. Umieszczona pod znakiem D-18 tabliczka T-30 wskazuje sposób ustawienia pojazdu względem krawędzi jezdni oznaczonej

na tabliczce barwą szarą oraz że miejsce jest przeznaczone dla pojazdów samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 2,5 t.

Natomiast, znak D-18a „parking - miejsce zastrzeżone” oznacza miejsce przeznaczone na postój pojazdu uprawnionej osoby.

Ponadto należy wskazać, że kwestię parkowanie na tzw. kempingu regulują znaki informacyjne. Zgodnie z zapisami *rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego*:

- znak D-30 „obozowisko (kemping)” stosuje się w celu wskazania miejsca umożliwiającego uczestnikom ruchu rozbić namiot, ustawienie samochodu i przyczepy kempingowej. Znakiem tym należy oznaczać takie miejsca, które są wyposażone w niezbędne urządzenia sanitarne, określone odrębnymi przepisami;
- znak D-31 „obozowisko (kemping) wyposażone w podłączenia elektryczne dla przyczep” stosuje się w celu oznaczenia kempingów, które posiadają podłączenia elektryczne dla przyczep kempingowych;
- znak D-32 „pole biwakowe” stosuje się w celu wskazania lokalizacji miejsc umożliwiających rozbić namiot lub ustawienie przyczepy kempingowej, wyposażonych jedynie w nieutwardzony plac postojowy i proste urządzenia, takie jak: stoły, daszki (wiaty) i ustęp.

Niezależnie od powyższego pragnę poinformować Pana Marszałka, że planowane jest wydanie, przez ministra właściwego do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i Ministrem Obrony Narodowej, nowego rozporządzenia, które będzie określało:

- 1) wzory, znaczenia i zakresy obowiązywania znaków i sygnałów drogowych w ruchu drogowym,
- 2) wzory lub rodzaje i zakresy stosowania urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego,
- 3) warunki, jakim powinny odpowiadać znaki i sygnalizatory drogowe oraz urządzenia bezpieczeństwa ruchu drogowego,
- 4) podstawowe warunki sytuowania znaków i sygnalizatorów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego w pasie drogowym

- uwzględniając postanowienia umów międzynarodowych oraz czytelność i zrozumiałość znaków i sygnałów drogowych dla uczestników ruchu drogowego, a także konieczność zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Założeniem przyświecającym pracom nad nowym rozporządzeniem jest przyjęcie rozwiązań, odpowiadających aktualnym potrzebom i technologiom, możliwym do stosowania w branży drogowej.

Każdy zarządzający ruchem posiada możliwości prawne regulowania rotacji pojazdów w miejscowościach, jak np. wprowadzanie strefy płatnego parkowania, lokalizacje znaków

B-35/B-36 zakaz postoj/zatrzymywania, wydzielanie stref parkingowych np. tylko dla samochodów osobowych. Jak wskazano wyżej, w § 52 ust. 1a *rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych* umieszczony na znaku D-18 symbol pojazdu oznacza, że parking jest przeznaczony na postój pojazdu, którego symbol znajduje się na znaku.

Reasumując, należy wskazać, że obowiązujące przepisy prawa zapewniają organom właściwym w sprawach zarządzania ruchem odpowiednie instrumenty prawne umożliwiające kształtowanie zasad postoj pojazdów oraz zapewnienie właściwej rotacji miejsc postojowych na obszarze danej miejscowości. Instrumenty te obejmują w szczególności możliwość ustanawiania stref płatnego parkowania, wprowadzania ograniczeń postoj lub zatrzymywania pojazdów za pomocą odpowiedniego oznakowania drogowego, a także wyznaczania miejsc postojowych przeznaczonych dla określonych kategorii pojazdów.

Odnosząc się do pytania dotyczącego prowadzonych lub planowanych przez Ministerstwo Infrastruktury prac legislacyjnych w zakresie uregulowania zasad parkowania oraz nocowania w pojazdach kempingowych, uprzejmie informuję, że obecnie w resorcie infrastruktury nie są prowadzone ani planowane prace legislacyjne w przedmiotowym zakresie.

Niezależnie od powyższego należy zauważyć, że zagadnienia poruszone w interpelacji, w tym kwestie związane z biwakowaniem, korzystaniem z przestrzeni publicznej przez użytkowników pojazdów kempingowych oraz organizacją turystyki kamperowej, wykraczają poza materię regulowaną przepisami pozostającymi we właściwości Ministra Infrastruktury. Problematyka ta dotyczy szeroko rozumianego ładu przestrzennego, organizacji ruchu turystycznego oraz polityki turystycznej państwa. W związku z powyższym zasadne wydaje się skierowanie zapytania w tym zakresie również do Ministra Sportu i Turystyki.

Jednocześnie, odnosząc się do kwestii dotyczących egzekwowania obowiązujących przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, należy wskazać, że sprawy związane z działalnością organów odpowiedzialnych za nadzór nad ruchem drogowym oraz kontrolę przestrzegania przepisów ruchu drogowego pozostają we właściwości Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z wyrazami szacunku

z upoważnienia Ministra Infrastruktury

Stanisław Bukowiec

Sekretarz Stanu

Dokument podpisany elektronicznie.